

اعتبار یابی الگوی شناسایی شایستگی‌های مورد نیاز دانشجویان بر اساس تجارب زیسته دانشجویان دکتري بين الملل

هبه مردان حمود الشجیری^۱، مریم تقوایی یزدی^۲، محمد جاسم عبدالامیر^۳، محبوبه سادات فدوی^۴

۱. دانشجوی دکتري، گروه مدیریت آموزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

۲. دانشیار، گروه مدیریت آموزشی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران

۳. استاد، گروه مدیریت آموزشی، دانشگاه واسط، عراق، واسط

۴. دانشیار، گروه مدیریت آموزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

* ایمیل نویسنده مسئول: m_taghvaeeyazdi@yahoo.com

چکیده

هدف این پژوهش اعتبارسنجی الگوی شایستگی‌های مورد نیاز دانشجویان بر اساس تجارب زیسته دانشجویان دکتري بين الملل در ایران بود. این مطالعه با رویکرد آمیخته اکتشافی انجام شد. در بخش کیفی از روش پدیدارشناسی و نمونه‌گیری هدفمند تا اشباع نظری استفاده گردید و داده‌ها از طریق مصاحبه عمیق گردآوری شد. در بخش کمی جامعه آماری شامل ۱۲۰۰ دانشجوی دکتري بين الملل بود که با استفاده از فرمول کوکران، ۲۹۱ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها در بخش کمی پرسشنامه محقق ساخته شامل ۴۵ گویه در پنج بعد اصلی بود. داده‌ها با نرم‌افزار AMOS و تحلیل عاملی تأییدی بررسی شد. نتایج تحلیل عاملی تأییدی نشان داد که تمامی بارهای عاملی بالاتر از ۰.۵۰ و معنادار بودند. شاخص‌های برازش مدل ($CFI=0.963$ ، $RMSEA=0.057$ ، $TLI=0.955$) حاکی از برازش مطلوب مدل بود. همچنین ضرایب مسیر نشان‌دهنده روابط قوی و معنادار میان مؤلفه‌های پایه با ابعاد پنج‌گانه توانایی‌های علمی، مهارت‌های اجتماعی، تطبیق با محیط، مهارت‌های مدیریتی و رشد شخصیتی بودند. یافته‌ها تأیید کرد که مدل پیشنهادی از اعتبار بالایی برخوردار است و می‌تواند به عنوان چارچوبی معتبر برای ارتقای شایستگی‌های دانشجویان بين الملل در ایران مورد استفاده قرار گیرد. این مدل قابلیت به‌کارگیری در طراحی برنامه‌های آموزشی، توسعه خدمات حمایتی و ارتقای کیفیت آموزش عالی را دارد.

کلیدواژه‌گان: شایستگی‌های دانشجویان، توانایی‌های علمی، مهارت‌های اجتماعی، تطبیق با محیط، مهارت‌های مدیریتی، رشد شخصیتی

تاریخ ارسال: ۲۳ دی ۱۴۰۳

تاریخ بازنگری: ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۴

تاریخ پذیرش: ۱۸ اردیبهشت ۱۴۰۴

تاریخ چاپ: ۳۰ خرداد ۱۴۰۴

How to cite: Shujairi, H. M. H., Taghvaei Yazdi, M., Abdulameer, M. J., & Fadavi, M. S. (2025). Validation of a Model for Identifying the Required Competencies of Students Based on the Lived Experiences of International Doctoral Students. *Training, Education, and Sustainable Development*, 3(1), 1-15.

© 2025 the authors. This is an open access article under the terms of the Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International (CC BY-NC 4.0) License.

Validation of a Model for Identifying the Required Competencies of Students Based on the Lived Experiences of International Doctoral Students

Hiba Mirdan Hammood Shujairi¹, Maryam Taghvaei Yazdi^{2*}, Mohammed Jasim Abdulameer³, Mahboubeh Sadat Fadavi⁴

1. PhD Student, Department of Educational Administration, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

2. Associate Professor, Department of Educational Management, Sari Branch, Islamic Azad University, Sari, Iran

3. Professor, Department of Educational Management, Wasit University, Iraq, Wasit

4. Assistant Professor, Department of Educational Management, Isfahan (Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran

*Corresponding Author's Email: m_taghvaeeyazdi@yahoo.com

Abstract

The aim of this study was to validate a competency model for students based on the lived experiences of international doctoral students in Iran. This research employed an exploratory mixed-methods design. In the qualitative phase, a phenomenological approach with purposive sampling until theoretical saturation was used, and data were collected through in-depth interviews. In the quantitative phase, the population consisted of 1,200 international doctoral students, from which 291 were randomly selected using Cochran's formula. The data collection instrument was a researcher-made questionnaire consisting of 45 items across five dimensions. Data were analyzed using confirmatory factor analysis in AMOS. The results of confirmatory factor analysis showed that all factor loadings exceeded 0.50 and were statistically significant. Model fit indices (CFI=0.963, TLI=0.955, RMSEA=0.057) indicated a good fit of the model. Path coefficients revealed strong and significant relationships among the underlying components and the five overarching domains: scientific abilities, social skills, environmental adaptation, managerial skills, and personal growth. The findings confirmed that the proposed model is highly valid and can serve as a reliable framework for enhancing the competencies of international doctoral students in Iran. This model has practical implications for designing curricula, developing supportive services, and improving the quality of higher education.

Keywords: student competencies, scientific abilities, social skills, environmental adaptation, managerial skills, personal growth

Submit Date: 12 January 2025

Revise Date: 01 May 2025

Accept Date: 08 May 2025

Publish Date: 20 June 2025

در دهه‌های اخیر، روند جهانی شدن آموزش عالی و افزایش اهمیت بین‌المللی‌سازی دانشگاه‌ها موجب شده است که شمار دانشجویان بین‌المللی در سراسر جهان به طور قابل توجهی افزایش یابد. دانشجویان بین‌المللی نه تنها برای ارتقای سطح علمی و تحصیلی خود به کشورهای مقصد مهاجرت می‌کنند، بلکه به دنبال تجربه فرهنگی جدید، کسب مهارت‌های زبانی، و توسعه شایستگی‌هایی هستند که آن‌ها را برای حضور در بازار کار جهانی توانمند سازد (Salimi et al., 2022). سازمان یونسکو نیز دانشجوی بین‌المللی را به عنوان فردی تعریف می‌کند که با اخذ ویزای تحصیلی به یک کشور خارجی اعزام می‌شود تا در یک مقطع تحصیلی بالاتر ادامه تحصیل دهد (Asghari, 2021). این مهاجرت علمی، ابعاد اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی گسترده‌ای به همراه دارد و باعث شده کشورها در پی جذب هر چه بیشتر این گروه از دانشجویان باشند.

افزایش حضور دانشجویان بین‌المللی ضرورت بازاندیشی در شایستگی‌های مورد نیاز آن‌ها را دوچندان ساخته است. مفهوم شایستگی (Competency) در ادبیات علمی به مجموعه‌ای از دانش، مهارت و نگرش اطلاق می‌شود که فرد را قادر می‌سازد تا در یک زمینه خاص عملکرد موافی داشته باشد (Lin, 2023). این مفهوم در دو سطح قابل بررسی است: نخست، شایستگی‌های کلان که توانایی کلی فرد برای ایفای نقش در یک موقعیت شغلی یا تحصیلی را نشان می‌دهد؛ و دوم، شایستگی‌های جزئی که شامل مجموعه‌ای از مهارت‌ها و ویژگی‌های خاص برای موفقیت در یک زمینه مشخص است (Sabk Ara, 2021).

دانشجویان بین‌المللی در طول تحصیل نیازمند مجموعه‌ای متنوع از شایستگی‌ها هستند که تنها به دانش علمی محدود نمی‌شود. پژوهش‌ها نشان داده‌اند که شایستگی‌های آموزشی و پژوهشی، شایستگی‌های اجتماعی و فرهنگی، مهارت‌های مدیریتی و حتی ویژگی‌های شخصیتی مانند خلاقیت و تفکر انتقادی، همگی از عوامل کلیدی موفقیت آنان محسوب می‌شوند (Jahed & Khosravi, 2018; Younesi et al., 2020). در این راستا، بسیاری از دانشگاه‌ها و نظام‌های آموزشی جهان در پی طراحی و اعتبارسنجی الگوهای شایستگی برای دانشجویان هستند تا بتوانند مسیر یادگیری آن‌ها را هدایت کرده و کیفیت آموزش عالی را ارتقا دهند (Ebrahimpour et al., 2021; Farhikhteh et al., 2020).

تحقیقات پیشین نشان می‌دهد که توسعه شایستگی‌ها می‌تواند با بهبود کیفیت آموزش، ارتقای سرمایه انسانی و تسهیل ورود فارغ‌التحصیلان به بازار کار مرتبط باشد (Čiarniene et al., 2020). با این حال، یکی از چالش‌های اصلی در این حوزه نبود تعریف یکپارچه و جامع از مفهوم شایستگی است، به گونه‌ای که برخی مطالعات آن را بیشتر به ویژگی‌های فردی نسبت داده‌اند و برخی دیگر آن را در بستر شغلی و اجتماعی مورد بررسی قرار داده‌اند (Christy & Lyau, 2022).

از منظر بین‌المللی، پژوهشگران تأکید کرده‌اند که برای دانشجویان، شایستگی‌های بین‌فرهنگی و مهارت‌های ارتباطی نقش حیاتی در موفقیت تحصیلی و اجتماعی دارند. توانایی تعامل با فرهنگ‌های مختلف، احترام به قوانین و سازگاری با محیط دانشگاهی و اجتماعی کشور میزبان، بخشی از شایستگی‌های ضروری برای دانشجویان بین‌المللی است (Li et al., 2016; Wang & Shen, 2024). در همین راستا، برخی پژوهش‌ها به نقش مهارت‌های مدیریتی و کارآفرینی در موفقیت دانشجویان نیز پرداخته‌اند و نشان داده‌اند که مدیریت زمان، رهبری تیم و توانایی اجرای پروژه‌ها از عناصر کلیدی در فرآیند تحصیل هستند (Nosrati et al., 2021; Sankar, 2021).

در ایران نیز همچون سایر کشورها، آموزش عالی با چالش‌های متعددی در زمینه توسعه شایستگی‌های دانشجویان مواجه است. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که نظام آموزش عالی ایران اغلب بر آموزش نظری و پژوهشی تمرکز دارد، در حالی که مهارت‌های اجتماعی، مدیریتی و فردی دانشجویان کمتر مورد توجه قرار گرفته است (Haseli Songhori & Salamti, 2024; Sadeghi & Marjani, 2024). این موضوع در مورد دانشجویان بین‌المللی که در محیط فرهنگی متفاوتی تحصیل می‌کنند، می‌تواند مشکلات بیشتری ایجاد نماید (Faramarzi Babadi et al., 2024).

با توجه به نقش کلیدی دانشگاه‌ها در تربیت نیروی انسانی متخصص و متعهد، نیاز به تدوین و اعتبارسنجی الگوی شایستگی‌های مورد نیاز دانشجویان بیش از پیش احساس می‌شود. طراحی چنین الگویی نه تنها می‌تواند کیفیت آموزش را ارتقا دهد، بلکه موجب افزایش رضایت دانشجویان و تقویت توانمندی‌های آنان در عرصه‌های بین‌المللی خواهد شد (Hamidu & Péter, 2025; McDonnell et al., 2024). از سوی دیگر، تحولات سریع فناوری و ظهور دانشگاه‌های نسل چهارم، ابعاد جدیدی از شایستگی‌ها را مورد توجه قرار داده است. امروزه توانایی استفاده از فناوری‌های نوین، مهارت‌های دیجیتال و خودکارآمدی فناوری اطلاعات از جمله شایستگی‌های ضروری برای دانشجویان محسوب می‌شود (Seifi et al., 2024; Susanto et al., 2025). این امر بیانگر آن است که الگوهای شایستگی باید پویا بوده و همواره با تغییرات محیطی و فناورانه سازگار شوند.

بررسی‌های بین‌المللی نیز نشان داده‌اند که شایستگی‌های دانشجویان در کشورهای مختلف تحت تأثیر عوامل متعددی از جمله ساختار آموزشی، فرهنگ اجتماعی و نیازهای بازار کار قرار دارد (Chen et al., 2024; Kounkroo, 2025). به عنوان نمونه، نتایج پژوهش‌های انجام‌شده در دانشگاه‌های آسیایی و اروپایی نشان می‌دهد که مهارت‌های نرم مانند حل مسئله، همکاری تیمی، و توانایی برقراری ارتباط مؤثر، به اندازه دانش تخصصی برای موفقیت دانشجویان اهمیت دارد (Bataineh & Reshidi, 2017; Watfa, 2024). بنابراین می‌توان گفت شایستگی‌های مورد نیاز دانشجویان بین‌المللی ماهیتی چندبعدی دارد که شامل ابعاد علمی، اجتماعی، مدیریتی، فردی و فناورانه است. طراحی و اعتبارسنجی الگوهای جامع شایستگی می‌تواند به سیاست‌گذاران و مدیران آموزش عالی کمک کند تا برنامه‌های آموزشی هدفمندتری ارائه دهند و دانشجویان را برای رویارویی با چالش‌های جهانی آماده سازند. در همین راستا، پژوهش حاضر با تمرکز بر تجارب زیسته دانشجویان دکتری بین‌الملل در ایران، تلاش دارد مدلی معتبر برای شناسایی شایستگی‌های ضروری این گروه ارائه دهد.

روش‌شناسی

پژوهش حاضر از حیث هدف، یک پژوهش کاربردی است چرا که یافته‌های آن، پاسخی برای مشکلات عملی موجود در دنیای واقعی است. پژوهش حاضر در دو بخش کیفی و کمی انجام شده است. تحقیق حاضر به روش کیفی از نوع پدیدارشناسی (فنونولوژی) انجام شده است. پژوهشگر در این تحقیق درصدد ارائه الگوی شایستگی‌های مورد نیاز دانشجویان بین‌الملل دکتری در ایران است. روش تحقیق خود را از نوع کیفی براساس روش پدیدارشناسی انتخاب نموده است تا به عمق تجارب آن‌ها پی برده و چگونگی تأثیرگذاری عوامل مختلف را در این زمینه درک کند. در بخش کمی این پژوهش از روش پیمایشی استفاده شده است. داده‌ها و اطلاعات این پژوهش در سال ۲۰۲۴-۲۰۲۵ جمع‌آوری شده است.

مشارکت‌کنندگان در این در بخش کیفی پژوهش دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری (از ترم ۲ به بالا) دانشگاه‌های شهر اصفهان بودند. روش نمونه‌گیری در این تحقیق بر مبنای روش نمونه‌گیری هدفمند از نوع ملاک محور (دانشجویان بالاتر از ترم ۲) می‌باشد. در پژوهش حاضر، مصاحبه با اولین مشارکت‌کننده آغاز و تا رسیدن به حد اشباع اطلاعاتی یعنی مصاحبه با ۱۰ نفر به اتمام رسید.

جامعه آماری در بخش کمی مطالعه، را کلیه دانشجویان بین‌الملل به تعداد ۱۲۰۰ نفر تشکیل داده‌اند. در بخش کمی به منظور تعیین حجم نمونه آماری در بخش کمی پژوهش حاضر از فرمول کوکران استفاده شد بر این اساس حجم نمونه ۲۹۱ نفر تعیین گردید. در تحقیق حاضر گردآوری اطلاعات در بخش کیفی از طریق مصاحبه عمیق صورت گرفته است.

به‌منظور گردآوری اطلاعات در تحقیق با استفاده از مصاحبه عمیق متعامل (چهره‌به‌چهره) با مشارکت‌کنندگان منتخب وارد گفتمان هدفمند شده تا تصویری واضح و خالص از تجربه موردنظر ترسیم شود. در این نوع مصاحبه علاوه بر اینکه سؤالات و موضوعاتی از پیش تعیین‌شده پرسیده می‌شود؛ محقق می‌تواند تا اندازه‌ای که به نکاتی فراتر از پاسخ پرسش‌ها دست یابد سؤالاتی حول موضوع بر اساس پاسخ مشارکت‌کنندگان بپرسد.

ابزار گردآوری اطلاعات در بخش کمی گردآوری داده‌ها در بخش کمی مطالعه از طریق پرسشنامه شایستگی‌های دانشجویان بین‌الملل دکتری انجام شد. این پرسشنامه شامل ۴۵ سوال در ۵ بعد و ۱۵ زیر بعد بود که به صورت ۵ گزینه‌ای لیکرت تنظیم شده بود. در این پژوهش برای اطمینان از روایی و پایایی پرسشنامه، از روش‌های آماری مختلف استفاده شد. روایی بخش کیفی با استفاده از روایی محتوایی، روایی سازه، روایی همگرا و اگر بررسی و تایید شد. و پرسشنامه محقق ساخته استخراج گردید.

روش تجزیه و تحلیل اطلاعات در بخش کیفی براساس روش کلایزی است. در روش کلایزی محقق هفت گام را تا رسیدن به هدف طی می‌کند. برای تجزیه و تحلیل داده‌های کمی به دست آمده از پرسشنامه، از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی استفاده شده است. در بخش توصیفی از جدول‌های توزیع فراوانی و نمودارها برای توصیف متغیرهای پژوهش استفاده گردید. جهت تحلیل استنباطی داده‌ها از مدل معادلات ساختاری با نرم افزار AMOS بهره گرفته شده است.

یافته‌ها

در این بخش یافته‌های تحقیق در دو بخش ارائه می‌شوند. در بخش اول فرآیند تجزیه و تحلیل داده‌ها، از فرآیند تحلیل مضامین تا رسیدن به شبکه مضامین و مدل مربوط به روش کیفی و در بخش دوم یافته‌های کمی حاصل از اجرای تحقیق، نمودارهای استخراج شده از تحقیق، نتایج آمار توصیفی و استنباطی حاصل از تحلیل داده‌ها به همراه مدل‌های اطلاعاتی لازم و درنهایت مدل نهایی تدوین شده است. پس از استخراج مصاحبه‌های کیفی پرسشنامه بخش کمی آماده شد و اجرا شد. نتایج در ادامه آورده شده است.

جدول ۱. مؤلفه‌های استخراج شده از بخش کیفی

مضامین پایه	مضامین سازمان‌دهنده	مضامین فراگیر
تسلط بر روش‌های تحقیق کمی و کیفی	مهارت‌های پژوهشی	توانایی‌های علمی
توانایی انجام پژوهش‌های بنیادی		
استفاده از ابزارهای آماری		
تلفیق دانش از حوزه‌های مختلف	دانش بین‌رشته‌ای	
شناخت مفاهیم پایه در رشته‌های مرتبط		
ایجاد راهکارهای نوآورانه با تلفیق دانش		
تسلط بر زبان انگلیسی	مهارت‌های زبانی	مهارت‌های اجتماعی
نوشتن مقالات علمی به زبان‌های بین‌المللی		
ارائه پژوهش‌ها در کنفرانس‌های بین‌المللی		
ایجاد تعامل مؤثر با افراد از فرهنگ‌های مختلف	ارتباطات بین‌فرهنگی	
احترام به تنوع فرهنگی		
برقراری ارتباط بین‌المللی		
مشارکت در پروژه‌های گروهی	همکاری تیمی	
تقسیم وظایف در تیم‌های تحقیقاتی		
ایجاد هماهنگی در محیط‌های چندفرهنگی		
ایجاد روابط حرفه‌ای با پژوهشگران	شبکه‌سازی	مهارت‌های اجتماعی
مشارکت در شبکه‌های علمی		
توسعه شبکه‌های همکاری آکادمیک		
انطباق با ارزش‌های فرهنگی جامعه میزبان	سازگاری فرهنگی	تطبیق با محیط
شناخت رسوم و آداب محلی		
پذیرش تفاوت‌های فرهنگی		
رعایت مقررات دانشگاهی	احترام به قوانین	
احترام به قوانین اجتماعی جامعه میزبان		
پایبندی به اصول حقوقی		

درک سیستم آموزشی ایران	آشنایی با ساختار مهارت‌های مدیریتی
آشنایی با فرایندهای تحصیلی	آموزشی
شناخت سیستم ارزیابی دانشگاه‌ها	
برنامه‌ریزی برای انجام پروژه‌های تحقیقاتی	مدیریت پروژه
تقسیم وظایف و مدیریت منابع	
پیگیری نتایج و ارزیابی پیشرفت	
تنظیم زمان برای پژوهش و تحصیل	مدیریت زمان
ایجاد تعادل بین زندگی و کار	
اولویت‌بندی وظایف	
هدایت تیم‌های تحقیقاتی	رهبری تیم
تشویق همکاری بین اعضای تیم	
حل تعارضات در تیم	
ایجاد ایده‌های نو در پژوهش	خلاقیت و نوآوری
حل مسائل پیچیده با خلاقیت	رشد شخصیتی
توسعه روش‌های جدید تحقیق	
تشخیص مشکلات و ارائه راهکار	حل مسئله
تحلیل داده‌ها برای حل مسائل	
پیاپیاده‌سازی راه‌حل‌های کارآمد	
نقد مقالات علمی	تحلیل انتقادی
ارزیابی تحقیقات پیشین	
تلفیق نتایج برای جمع‌بندی بهتر	

جهت روایی سازه پرسشنامه پژوهش از نرم‌افزار AMOS^{۲۳} استفاده گردید. همان‌طور که از خروجی نرم‌افزار مشاهده می‌گردد مدل اصلی تحلیل عاملی تاییدی ارائه شده به صورت شکل (۱) می‌باشد که در آن روابط میان متغیرهای آشکار (گویه‌ها) با متغیرهای پنهان و ضرائب استاندارد (بارهای عاملی) هر یک از سوالات ارائه شده است. همان‌طور که در شکل (۱) مشاهده می‌گردد تمامی بارهای عاملی ابعاد پرسشنامه بالاتر از ۰/۵ بدست آمد و مورد تایید قرار گرفت.

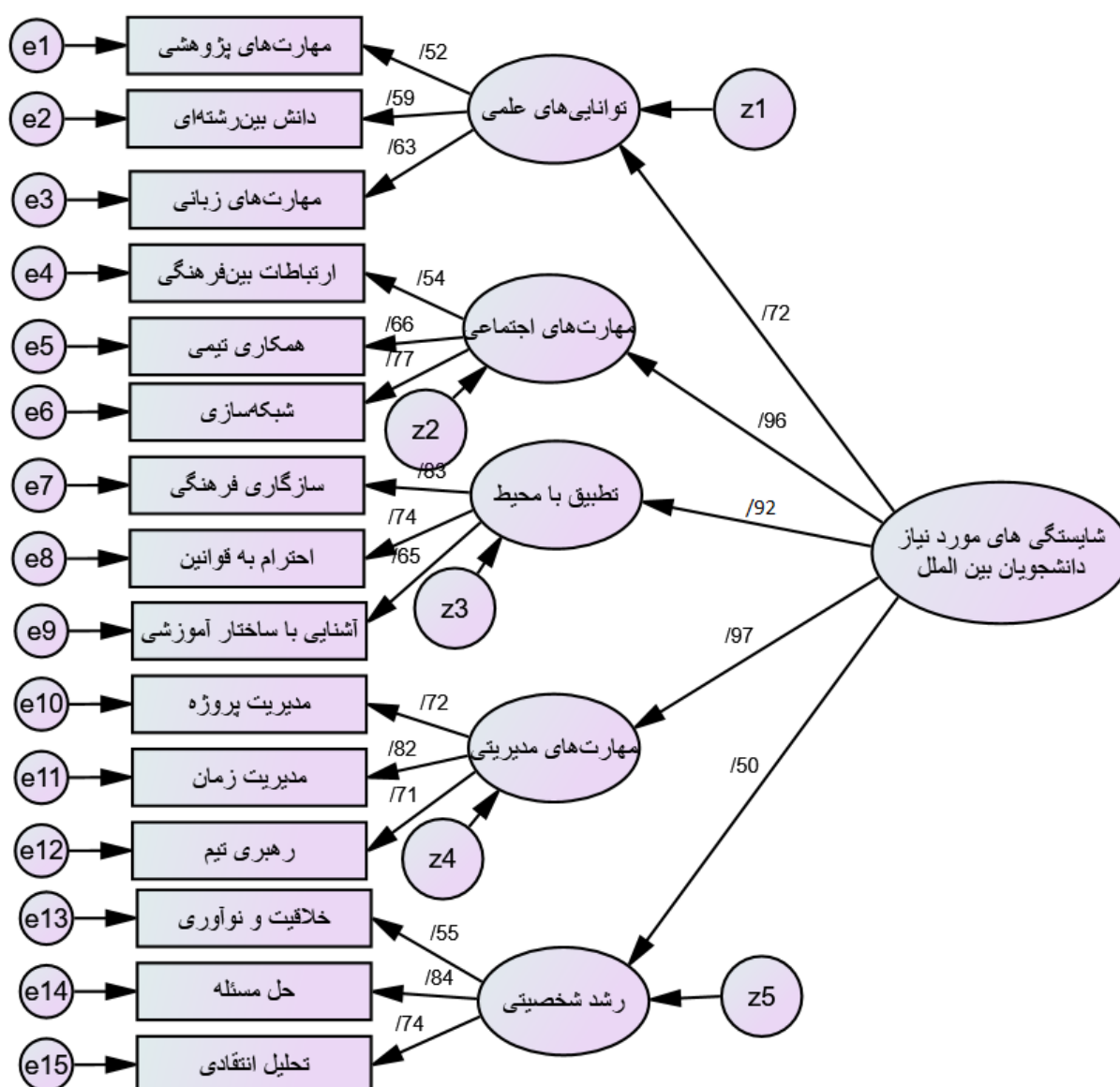
سوال اساسی مطرح شده این است که آیا این مدل، مدل مناسبی می‌باشد؟ برای پاسخ به این پرسش بایستی آماره کای-دو و سایر معیارهای مناسب بودن برازش مدل مورد بررسی قرار گیرد. جدول (۲) شاخص‌های مناسب بودن برازش مدل تحلیل عاملی تاییدی مرتبه دوم سازه اصلی را نشان می‌دهد.

جدول ۲. بررسی شاخص برازش مدل تحلیل عاملی تاییدی مقوله اصلی

نام شاخص	مقدار استاندارد شاخص	مقدار شاخص در مدل مورد نتیجه‌گیری نظر	برازش مدل مناسب است
$\frac{\chi^2}{df}$	کمتر از ۵	۲/۱۵۱	برازش مدل مناسب است
IFI	بیشتر و یا نزدیک ۰/۹	۰/۹۷۱	برازش مدل مناسب است
NFI	بیشتر و یا نزدیک ۰/۹	۰/۹۶۰	برازش مدل مناسب است
TLI	بیشتر و یا نزدیک ۰/۹	۰/۹۵۵	برازش مدل مناسب است
CFI	بیشتر و یا نزدیک ۰/۹	۰/۹۶۳	برازش مدل مناسب است
RMSEA	کمتر از ۰/۱	۰/۰۵۷	برازش مدل مناسب است

در نرم افزار Amos ۲۳ پنج شاخص (CFI , NFI , RFI , IFI , GFI) بر مبنای مقایسه کای اسکوتر مدل با کای اسکوتر مدل مبنا گزارش می شود که همگی آن شاخص ها بین صفر و یک قرار دارند و هر چه مقدار آن ها به مقدار یک نزدیک تر شود حاکی از قابل قبول تر بودن مدل تلقی می شود (قاسمی، ۱۳۸۹).

یکی از شاخص های عمومی برای به حساب آوردن پارامترهای آزاد در محاسبه شاخص برازش، کای اسکوتر بهنجار یا نسبی است که از تقسیم مقدار کای اسکوتر بر درجه آزادی مدل محاسبه می شود. اغلب مقادیر بین ۲ تا ۳ را برای این شاخص قابل قبول می دانند با این حال دیدگاه ها در این باره متفاوت است، شوماخر و لوملکس (۱۳۸۸) مقادیر بین ۱ تا ۵، کارماینزر و مک ایور (۱۹۸۱) مقادیر بین ۲ تا ۳، اولمن (۲۰۰۱) مقادیر ۱ تا ۲ و کلاین (۲۰۰۵) مقادیر بین ۱ تا ۳ را قابل قبول می دانند.

شکل ۱. مدل تحلیل عاملی تاییدی مرتبه دوم مقوله اصلی

جدول ۳. روابط مفاهیم با مقوله‌های فرعی در مقوله اصلی

مفاهیم اولیه	بار عاملی	سطح معناداری	سوالات	بار عاملی	سطح معناداری	نتیجه
توانایی‌های علمی	۰/۷۲	۰/۰۰۱	مهارت‌های پژوهشی	۰/۵۲	۰/۰۰۱	مناسب
			دانش بین‌رشته‌ای	۰/۵۹	۰/۰۰۱	مناسب
			مهارت‌های زبانی	۰/۶۳	۰/۰۰۱	مناسب
مهارت‌های اجتماعی	۰/۹۶	۰/۰۰۱	ارتباطات بین‌فرهنگی	۰/۵۴	۰/۰۰۱	مناسب
			همکاری تیمی	۰/۶۶	۰/۰۰۱	مناسب
			شبکه‌سازی	۰/۷۷	۰/۰۰۱	مناسب
تطبیق با محیط	۰/۹۲	۰/۰۰۱	سازگاری فرهنگی	۰/۸۳	۰/۰۰۱	مناسب
			احترام به قوانین	۰/۷۴	۰/۰۰۱	مناسب
			آشنایی با ساختار آموزشی	۰/۶۵	۰/۰۰۱	مناسب
مهارت‌های مدیریتی	۰/۹۷	۰/۰۰۱	مدیریت پروژه	۰/۷۲	۰/۰۰۱	مناسب
			مدیریت زمان	۰/۸۲	۰/۰۰۱	مناسب
			رهبری تیم	۰/۷۱	۰/۰۰۱	مناسب
رشد شخصیتی	۰/۵۰	۰/۰۰۱	خلاقیت و نوآوری	۰/۵۵	۰/۰۰۱	مناسب
			حل مسئله	۰/۸۴	۰/۰۰۱	مناسب
			تحلیل انتقادی	۰/۷۴	۰/۰۰۱	مناسب

اعتبار الگوی شایستگی‌های موردنیاز دانشجویان دکتری بین‌الملل در ایران، با استفاده از تحلیل توصیفی و تحلیل عامل تأییدی، به‌طور قابل قبولی تأیید شده است.

در تحلیل عامل تأییدی، ضرایب مسیر نشان‌دهنده روابط قوی و معنادار بین مضامین پایه و مضامین سازمان‌دهنده و فراگیر هستند. ضرایب بالاتر از ۰.۸ برای ویژگی‌هایی مانند "تلفیق دانش از حوزه‌های مختلف" و "ایجاد ایده‌های نو در پژوهش" بیانگر تأثیر قابل توجه این مؤلفه‌ها بر شایستگی‌های کلی دانشجویان است. شاخص‌های برازش مدل (CFI و TLI بالای ۰.۹۵ و RMSEA و SRMR پایین‌تر از ۰.۰۵) نیز حاکی از کیفیت بالای مدل و توانایی آن در توضیح روابط بین مؤلفه‌هاست.

به‌طور کلی، تحلیل‌های انجام‌شده نشان می‌دهند که الگوی شایستگی‌ها از اعتبار بالایی برخوردار است و روابط بین مؤلفه‌ها به شکلی منسجم و علمی تبیین شده‌اند. این نتایج تأیید می‌کند که الگوی ارائه‌شده می‌تواند به‌عنوان مرجعی معتبر برای ارتقای مهارت‌ها و توانمندی‌های دانشجویان دکتری بین‌الملل در ایران مورد استفاده قرار گیرد. این نتایج نشان می‌دهد که الگوی شایستگی‌های موردنیاز به‌طور علمی و عملی قابل اعتماد است و می‌تواند به‌عنوان چارچوبی معتبر برای طراحی برنامه‌های آموزشی و ارتقای مهارت‌های دانشجویان دکتری بین‌الملل مورد استفاده قرار گیرد. این چارچوب نه تنها نیازهای حال حاضر این دانشجویان را پوشش می‌دهد، بلکه با تأکید بر مهارت‌های بین‌فرهنگی و نوآورانه، آنان را برای موفقیت در مسیرهای حرفه‌ای و پژوهشی آینده نیز آماده می‌سازد.

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که شایستگی‌های مورد نیاز دانشجویان بین‌المللی مقطع دکتری در ایران را می‌توان در پنج بعد اصلی شامل توانایی‌های علمی، مهارت‌های اجتماعی، تطبیق با محیط، مهارت‌های مدیریتی و رشد شخصیتی دسته‌بندی کرد. این ابعاد هر یک دارای مضامین سازمان‌دهنده و پایه‌ای بودند که تصویری جامع از شایستگی‌های مورد انتظار از دانشجویان بین‌الملل به دست می‌دهند. یافته‌ها بیانگر آن بود که توانایی‌های علمی نظیر مهارت‌های پژوهشی، تسلط بر زبان خارجی و دانش بین‌رشته‌ای، بیشترین فراوانی را در بین پاسخ‌ها داشتند که نشان‌دهنده اهمیت برجسته بعد علمی در موفقیت دانشجویان است. این امر همسو با پژوهش‌های پیشین است که بر ضرورت تجهیز

دانشجویان به مهارت‌های پژوهش و آموزش در کنار توانایی‌های زبانی تأکید داشته‌اند (Jahed & Khosravi, 2018; Younesi et al., 2020).

از سوی دیگر، بعد اجتماعی نیز از جایگاه مهمی برخوردار بود. مهارت‌هایی مانند همکاری تیمی، شبکه‌سازی و ارتباطات بین‌فرهنگی از جمله نیازهای ضروری برای دانشجویان بین‌المللی شناخته شدند. این نتایج با پژوهش‌های بین‌المللی که نشان داده‌اند مهارت‌های نرم (Soft Skills) نقش اساسی در موفقیت دانشجویان و ورود آنان به بازار کار دارد هم‌راستا است (Chen et al., 2024; McDonnell et al., 2024). به بیان دیگر، در محیط‌های چندفرهنگی و جهانی، توانایی ایجاد تعاملات اجتماعی و بین‌فرهنگی به همان اندازه اهمیت دارد که مهارت‌های علمی.

همچنین یافته‌ها حاکی از آن بود که سازگاری با محیط دانشگاهی و اجتماعی کشور میزبان، از جمله عوامل کلیدی موفقیت دانشجویان است. این بعد شامل شناخت فرهنگ محلی، احترام به قوانین و آشنایی با ساختار آموزشی کشور میزبان بود. پژوهش‌های مشابه نشان داده‌اند که ناتوانی در سازگاری فرهنگی می‌تواند منجر به انزوای اجتماعی و کاهش عملکرد تحصیلی دانشجویان شود (Li et al., 2016; Wang & Shen, 2024). بنابراین، وجود سازوکارهای حمایتی برای تسهیل فرایند سازگاری دانشجویان بین‌المللی در ایران ضروری به نظر می‌رسد. یافته‌های مربوط به مهارت‌های مدیریتی نشان داد که دانشجویان بین‌المللی نیازمند مهارت‌هایی همچون مدیریت زمان، مدیریت پروژه و رهبری تیم هستند. این مهارت‌ها به آنان امکان می‌دهد تا هم در پروژه‌های علمی و هم در فعالیت‌های پژوهشی چندملیتی مشارکت مؤثر داشته باشند. پژوهش‌سازان نیز بر این نکته تأکید دارد که دانشجویان مهندسی برای موفقیت در پروژه‌های بین‌المللی نیازمند توسعه مهارت‌های مدیریتی و ارتباطی هستند (Sankar, 2021). افزون بر این، پژوهش‌نصرتی و همکاران نشان داد که ارائه الگوی شایستگی مربیگری مدیران در ایران نیز بر ضرورت مهارت‌های مدیریتی و فنی در محیط‌های آموزشی تأکید دارد (Nosrati et al., 2021). این همسویی بیانگر اهمیت جهانی و محلی مهارت‌های مدیریتی به عنوان یکی از ارکان شایستگی‌های دانشجویان است.

بعد دیگر نتایج، به رشد شخصیتی دانشجویان مربوط می‌شود. خلاقیت و نوآوری، حل مسئله و تحلیل انتقادی، از جمله مولفه‌هایی بودند که در یافته‌ها به‌عنوان مؤلفه‌های مهم معرفی شدند. این مؤلفه‌ها در پژوهش‌های مختلف نیز مورد توجه قرار گرفته‌اند. به عنوان مثال، پژوهش چرستی و همکاران بر ضرورت برخورداری دانشجویان از شایستگی‌های آینده‌محور شامل مهارت‌های خلاقانه و تفکر انتقادی تأکید کرده است (Christy & Lyau, 2022). همچنین، پژوهش کوونکو نیز به اهمیت توسعه مهارت‌های زندگی قرن بیست و یکم در دانشگاه‌ها اشاره کرده است که شامل نوآوری، خلاقیت و توانایی حل مسئله است (Kouunkroo, 2025). این همگرایی نشان می‌دهد که رشد شخصیتی دانشجویان بخشی جدایی‌ناپذیر از فرایند آموزش عالی در سطح بین‌المللی است.

نتایج پژوهش حاضر با یافته‌های مربوط به شایستگی‌های عمومی آموزش نیز هم‌راستا بود. برای نمونه، پژوهش لین نشان داد که شکاف عملکردی بین انتظارات دانشجویان و کیفیت آموزش وجود دارد، اما شایستگی‌های عمومی می‌توانند موجب بهبود رضایت دانشجویان شوند (Lin, 2023). این یافته با پژوهش حاضر هم‌راستا است زیرا نشان می‌دهد که درک و ارتقای شایستگی‌های آموزشی و اجتماعی می‌تواند رضایت دانشجویان بین‌المللی را افزایش دهد.

از منظر دیگر، یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که شایستگی‌های فناورانه نیز به صورت غیرمستقیم در موفقیت دانشجویان نقش ایفا می‌کنند. اگرچه در این پژوهش مستقیماً به این بعد پرداخته نشده، اما مطالعات پیشین نشان داده‌اند که توانایی استفاده از فناوری‌های نوین، به ویژه در دانشگاه‌های نسل چهارم، یکی از شایستگی‌های ضروری برای دانشجویان است (Seifi et al., 2024; Susanto et al., 2025). امروزه، خودکارآمدی فناوری اطلاعات و مهارت‌های دیجیتال از عواملی هستند که می‌توانند بهره‌وری و عملکرد تحصیلی دانشجویان را ارتقا دهند.

نتایج تحقیق همچنین با الگوهای شایستگی مدیران و مسئولان آموزشی در ایران مشابهت دارد. به عنوان مثال، پژوهش ابراهیم‌پور و همکاران در زمینه شایستگی‌های مدیران مدارس نشان داد که مهارت‌های انسانی، ادراکی و مدیریتی از جمله ابعاد کلیدی شایستگی محسوب می‌شوند.

(Ebrahimpour et al., 2021). این همسویی نشان می‌دهد که صرف‌نظر از سطح تحصیلی، مهارت‌های مدیریتی و اجتماعی همواره نقش مهمی در موفقیت افراد دارند. همچنین، پژوهش فرهیخته و همکاران در خصوص شایستگی مدیران قضایی نیز بر اهمیت عوامل اخلاقی و فرهنگی در کنار دانش تخصصی تأکید داشت (Farhikhteh et al., 2020). نتایج این پژوهش نیز با یافته‌های حاضر همخوانی دارد، چرا که شایستگی‌های فرهنگی و اخلاقی از جمله مهم‌ترین ابعاد مورد نیاز دانشجویان بین‌المللی شناخته شدند.

مطالعات بین‌المللی نشان داده‌اند که شایستگی‌های بین‌فرهنگی نقش حیاتی در توسعه سرمایه اجتماعی دانشجویان بین‌المللی دارند. پژوهش بتاینه و رشیدی در زمینه فاصله فرهنگی در برنامه‌های آموزش زبان انگلیسی به این نتیجه رسید که وجود فاصله فرهنگی می‌تواند فرایند یادگیری را مختل کند (Bataineh & Reshidi, 2017). این یافته با نتایج پژوهش حاضر هم‌خوانی دارد که نشان داد ارتباطات بین‌فرهنگی و احترام به تنوع فرهنگی از عوامل کلیدی موفقیت دانشجویان هستند.

در نهایت، نتایج پژوهش حاضر همسو با پژوهش‌های جدید در حوزه مشارکت علمی و حمایت دانشگاهی است. یافته‌های پژوهش حاصل‌السنکهری و سالم‌تی نشان داد که سرمایه روان‌شناختی نقش میانجی بین حمایت دانشگاهی و درگیری تحصیلی دانشجویان دارد (Haseli Songhori & Salamti, 2024). این یافته‌ها اهمیت ایجاد محیط‌های حمایتی در دانشگاه‌ها برای ارتقای شایستگی‌های دانشجویان بین‌المللی را برجسته می‌سازد.

این پژوهش همچون سایر تحقیقات با محدودیت‌هایی مواجه بود. نخست، جامعه آماری پژوهش به دانشجویان بین‌المللی مقطع دکتری در ایران محدود بود و این امر تعمیم نتایج به سایر مقاطع تحصیلی یا دانشجویان داخلی را دشوار می‌سازد. دوم، روش نمونه‌گیری هدفمند در بخش کیفی ممکن است منجر به سوگیری انتخاب شود و همه دیدگاه‌های ممکن را پوشش ندهد. سوم، گردآوری داده‌ها از طریق پرسشنامه در بخش کمی ممکن است تحت تأثیر تمایلات پاسخ‌دهندگان قرار گرفته باشد. چهارم، تمرکز پژوهش عمدتاً بر شایستگی‌های آموزشی، اجتماعی و مدیریتی بود و ابعاد دیگری مانند شایستگی‌های فناورانه و زیست‌محیطی کمتر مورد بررسی قرار گرفتند.

پیشنهاد می‌شود که پژوهش‌های آینده به بررسی شایستگی‌های دانشجویان در مقاطع تحصیلی دیگر، به‌ویژه کارشناسی و کارشناسی ارشد بپردازند تا تصویری جامع‌تر از نیازهای آموزشی و پژوهشی دانشجویان به دست آید. همچنین مطالعات تطبیقی میان دانشجویان داخلی و بین‌المللی می‌تواند به شناسایی تفاوت‌ها و شباهت‌ها در الگوهای شایستگی کمک کند. از سوی دیگر، پیشنهاد می‌شود شایستگی‌های فناورانه، دیجیتال و زیست‌محیطی نیز به طور ویژه در تحقیقات آینده بررسی شوند تا با تحولات روز جهانی هماهنگی بیشتری داشته باشند. دانشگاه‌ها می‌توانند با طراحی دوره‌ها و کارگاه‌های آموزشی ویژه، به توسعه مهارت‌های پژوهشی، مدیریتی و اجتماعی دانشجویان کمک کنند. ایجاد مراکز پشتیبانی فرهنگی برای دانشجویان بین‌المللی می‌تواند فرآیند سازگاری آنان با محیط دانشگاهی و اجتماعی را تسهیل کند. همچنین گنجاندن آموزش‌های فناوری اطلاعات و مهارت‌های دیجیتال در برنامه‌های درسی می‌تواند دانشجویان را برای چالش‌های آینده آماده سازد. برگزاری دوره‌های مدیریت زمان، رهبری تیم و حل مسئله نیز می‌تواند به ارتقای توانمندی‌های مدیریتی و شخصیتی آنان منجر شود. علاوه بر این، ایجاد فرصت‌های تعامل بین‌فرهنگی از طریق فعالیت‌های مشترک با دانشجویان داخلی می‌تواند به تقویت ارتباطات اجتماعی و کاهش فاصله فرهنگی کمک کند.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

موازن اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازن و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

شفافیت داده‌ها

داده‌ها و مآخذ پژوهش حاضر در صورت درخواست از نویسندگان مسئول و ضمن رعایت اصول کپی رایت ارسال خواهد شد.

حامی مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

Extended Abstract

Introduction

The rapid expansion of international higher education in recent decades has transformed universities into dynamic environments where cross-border mobility, cultural exchange, and academic collaboration have become fundamental pillars. UNESCO defines international students as those who migrate to a foreign country with a student visa to pursue higher education, often with the dual purpose of academic advancement and personal development (Asghari, 2021). The rise in international student enrollment worldwide is not only an indicator of globalization in higher education but also reflects the strong demand by host countries to attract students for economic, cultural, and academic gains (Salimi et al., 2022). Research has shown that student mobility is driven by aspirations to access prestigious universities, acquire new academic experiences, gain cultural exposure, and develop linguistic and professional competencies that enhance employability (Lin, 2023).

Despite the growing number of international doctoral students in countries such as Iran, the challenges they encounter highlight the urgent need to identify and validate the competencies required for their academic and social success. Competencies refer to a set of knowledge, skills, attitudes, and behaviors that enable individuals to effectively perform academic or professional tasks (Sabk Ara, 2021). Scholars have emphasized that competencies may be examined at two levels: general competencies, reflecting an individual's overall capacity for professional success, and specific competencies, which focus on the precise skills necessary for particular contexts (Christy & Lyau, 2022). Within this framework, universities face the dual responsibility of not only delivering knowledge but also equipping students with the broader competencies required in globalized and intercultural learning spaces (Čiarniene et al., 2020).

For doctoral students in particular, competencies extend beyond advanced scientific and research skills. They encompass social and intercultural skills, managerial capabilities, adaptability to host environments, and personal growth through creativity and critical analysis (Jahed & Khosravi, 2018; Younesi et al., 2020). The lack of such competencies often hinders academic performance, restricts participation in international collaborations, and may reduce students' integration into host societies (Li et al., 2016; Wang & Shen, 2024). Indeed, while Iranian universities have expanded opportunities for international doctoral education, studies indicate that competency frameworks are often fragmented and insufficiently validated, leaving students without clear guidance for their professional development (Ebrahimipour et al., 2021; Farhikhteh et al., 2020).

At the global level, competency-based frameworks have increasingly been applied to higher education. For instance, Sankar identified that engineering students engaged in international projects required competencies in project management, communication, and technological literacy (Sankar, 2021). Similarly, McDonnell found that emotional and social competencies strongly predicted career readiness among undergraduates (McDonnell et al., 2024). Moreover, studies by Susanto emphasized the importance of IT self-efficacy in improving actual competencies, usage of digital tools, and productivity among students (Susanto et al., 2025). Collectively, such findings underscore that competencies are multi-dimensional, blending scientific, social, managerial, and technological aspects (Chen et al., 2024; Seifi et al., 2024).

Despite these developments, limited research has been conducted in Iran to systematically identify and validate the competencies required for international doctoral students. While prior studies have proposed competency models for educational leaders, judicial managers, and faculty members (Farhikhteh et al., 2020; Nosrati et al., 2021; Sadeghi & Marjani, 2024), a comprehensive model tailored to the lived experiences of international doctoral students is lacking. Furthermore, research has suggested that cultural adaptation, intercultural communication, and respect for institutional regulations are particularly critical for international students (Bataineh & Reshidi, 2017; Hamidu & Péter, 2025; Kounkroo, 2025). Without a validated framework, international doctoral students may face barriers in achieving academic success and long-term professional growth.

Therefore, the present study aimed to validate a competency model based on the lived experiences of international doctoral students in Iran. Using an exploratory mixed-methods design, the research sought to identify core competencies across multiple dimensions—including scientific, social, managerial, adaptive, and personal growth—and to validate these through quantitative measures. This study contributes to both the local and international discourse on higher education by offering a structured, empirically grounded framework that can guide policy, curriculum design, and student support services in multicultural educational environments.

Methods and Materials

This study adopted an exploratory mixed-methods approach, combining qualitative phenomenological inquiry with a quantitative survey design. The research population consisted of all international doctoral students enrolled at universities in Iran, totaling 1,200 according to university records.

In the qualitative phase, purposive criterion-based sampling was used to recruit participants until theoretical saturation was reached. Semi-structured in-depth interviews were conducted with students to capture their lived experiences regarding academic, social, and cultural competencies. Data were analyzed using Colaizzi's phenomenological method, enabling the extraction of themes and subthemes that reflected students' perspectives.

In the quantitative phase, the statistical population included the same 1,200 students. Using Cochran's formula, a sample size of 291 students was selected through random sampling. A researcher-developed questionnaire, comprising 45 items across five main dimensions and 15 sub-dimensions, was designed based on qualitative findings and the relevant literature. The questionnaire utilized a five-point Likert scale.

Validity was assessed using content validity, construct validity, convergent and divergent validity, while reliability was confirmed through Cronbach's alpha coefficients. Structural equation modeling using AMOS was employed to test the confirmatory factor analysis and to validate the proposed competency model.

Findings

The qualitative phase of the study identified five overarching themes of competencies:

1. **Scientific Abilities** – including research skills, interdisciplinary knowledge, and language proficiency.
2. **Social Skills** – including intercultural communication, teamwork, and networking.
3. **Adaptation to Environment** – including cultural adjustment, respect for regulations, and familiarity with the educational structure.

4. **Managerial Skills** – including project management, time management, and team leadership.
5. **Personal Growth** – including creativity and innovation, problem-solving, and critical analysis.

Each of these dimensions was represented by subthemes and open codes derived from interviews. For example, scientific abilities encompassed mastery of research methods, integration of interdisciplinary knowledge, and competence in academic writing and presenting in international conferences. Similarly, social skills included collaboration in multicultural teams, professional networking, and effective engagement in intercultural dialogue.

The 45-item researcher-made questionnaire was constructed based on these dimensions. Results from confirmatory factor analysis demonstrated that all factor loadings were significant, with values exceeding 0.50, thereby supporting the construct validity of the instrument. The indices of model fit (CFI = 0.963, TLI = 0.955, RMSEA = 0.057) indicated an excellent fit between the proposed model and the observed data.

Descriptive statistics further revealed high mean scores across the five competency domains, with scientific abilities and social skills scoring the highest. The low standard deviations suggested strong agreement among respondents regarding the importance of these competencies. Some items, such as problem-solving and data analysis, showed slightly higher variability, reflecting diverse individual experiences. Overall, the competency model demonstrated both reliability and validity, confirming its suitability as a framework for international doctoral education in Iran.

Discussion and Conclusion

The findings of this study contribute significantly to the understanding of competencies required by international doctoral students in Iran. By identifying and validating five major competency domains, the study confirms that the academic success and social integration of students depend on a holistic framework that combines scientific, social, managerial, adaptive, and personal growth dimensions. The high reliability and validity of the proposed model affirm its applicability in the Iranian context and highlight its potential as a practical tool for policymakers, educators, and administrators in higher education.

The emphasis on scientific abilities aligns with the global expectation that doctoral students must excel in research skills, interdisciplinary knowledge, and academic communication. These findings resonate with previous studies underscoring the centrality of research competencies in shaping successful doctoral experiences. At the same time, the strong representation of social and intercultural skills underscores the importance of preparing students for multicultural environments. The ability to collaborate across cultural boundaries and establish professional networks is not only essential for academic collaboration but also for long-term career development.

The identification of adaptation to the environment as a distinct domain highlights the critical challenges faced by international students in adjusting to new cultural and institutional contexts. Respecting local regulations, understanding educational structures, and embracing cultural diversity are essential for academic persistence and social belonging. Managerial skills, including project and time management, further reflect the practical requirements of doctoral training, which often involves balancing multiple research projects, teaching responsibilities, and collaborative initiatives.

Finally, personal growth competencies such as creativity, problem-solving, and critical thinking reinforce the notion that doctoral education is not merely about knowledge acquisition but also about fostering intellectual independence and innovative capacity. By incorporating these dimensions, the validated model provides a comprehensive framework that equips students to succeed both within academia and beyond.

In conclusion, this study offers a validated and empirically grounded competency model tailored to the needs of international doctoral students in Iran. The model provides actionable insights for designing curricula, developing support services, and creating inclusive educational environments. Importantly, it demonstrates that fostering a diverse set of competencies can enhance the academic performance, cultural integration, and

professional readiness of international students. By adopting this framework, universities can better prepare doctoral candidates to thrive in an increasingly interconnected and competitive global landscape.

References

- Asghari, F. (2021). A phenomenological study of lived experiences of Iranian students as international students. *Curriculum Studies in Higher Education*, 12(24), 365-394.
- Bataineh, R., & Reshidi, A. E. (2017). The cultural gap in EFL secondary stage curricula and instructional practices as perceived by Saudi students, teachers and supervisors. *International Journal of Teaching and Education*, 5(2), 1-21. <https://doi.org/10.20472/TE.2017.5.2.001>
- Chen, S., Al-Shaibani, G. K. S., & Lee, S. W. (2024). Examining University Students' Soft Skills in Terms of Problem-Solving and Social Competence: Issues, Causes, and Solutions. *Educational Administration: Theory and Practice*, 30(4), 2063-2072. <https://doi.org/10.53555/kuey.v30i4.1809>
- Christy, N. N. A., & Lyau, N.-M. (2022). Identification of Future Competencies Required for Business Education Students. *Proceedings*, <https://doi.org/10.3390/proceedings2022083010>
- Čiarniene, R., Kumpikaite, V., & Vienazindiene, M. (2020). Development of students' competencies: Comparable analysis. *Economics & Management*,
- Ebrahimpour, M., Cherabin, M., Akbari, A., & Zendedel, A. (2021). Designing a competency model for school principals. *Jundishapur Journal of Education Development*, 12(Special Issue), 439-453.
- Faramarzi Babadi, S., Eskandari Asl, H. A., Dolatyari, F., & Alipoor, H. (2024). Limitations of English Language Learning in Universities of Chaharmahal and Bakhtiari Province and Strategies to Overcome Them [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 124-132. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.12>
- Farhikhteh, F., Mousavi, S. N., Hakkak, M., & Vahdati, H. (2020). Designing a competency model for judicial managers in Iran. *Human Resources Management in Law Enforcement*, 8(1), 33-62.
- Hamidu, H. K., & Péter, I. (2025). The Alignment/Linkage of Students' Academic Competence Experienced in Secondary Schools and Universities. A Case Study of Competence-Based Curriculum Implementation in Tanzania. *International Journal of Social Science and Human Research*, 08(02). <https://doi.org/10.47191/ijsshr/v8-i2-58>
- Haseli Songhori, M., & Salamti, K. (2024). The Linkage Between University Students' Academic Engagement and Academic Support: The Mediating Role of Psychological Capital [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(2), 72-84. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.2.10>
- Jahed, H., & Khosravi, E. (2018). Educational and research competencies needed by students for success in university life. *Educational Strategies in Medical Sciences*, 11(1), 50-58.
- Kounkroo, N. (2025). Developing 21st century life skills and career competencies among university students: a case study of Buddhist University in Thailand. *Insights in Modern Education (I-ME)*, 2(1), 1-7. <https://doi.org/10.1002/asi.24750>
- Li, X., McDowell, K., & Wang, X. (2016). Building bridges: outreach to international students via vernacular language videos. *Reference Services Review*, 44(3), 324-340. <https://doi.org/10.1108/RSR-10-2015-0044>
- Lin, C. J. (2023). General education competencies from students' perspectives: a case study of a sports university in Taiwan. *Humanities and Social Sciences Communications*, 10, 848. <https://doi.org/10.1057/s41599-023-02344-z>
- McDonnell, M., Yang, Y., & Zadhan, Z. (2024). Linking Emotional and Social Competencies to Career Readiness Among Senior Undergraduates [Research Article]. *Iranian Journal of Educational Sociology*, 7(1), 198-204. <https://doi.org/10.61838/kman.ijes.7.1.19>
- Nosrati, T., Gholamzadeh, D., & Momeni, M. (2021). Providing a coaching competency model for managers. *Human Resource Management Research*, 13(2), 107-140.
- Sabk Ara, M. (2021). Key entrepreneurial competencies. *International and National Conference on Management, Accounting, and Law Studies*,
- Sadeghi, F., & Marjani, T. (2024). *Developing a Core Competency Model for Faculty Members in Business Management and Examining Its Impact on Student Satisfaction*
- Salimi, Q., Marzouqi, R., & Bazi, H. (2022). Challenges and consequences of the internationalization of higher education curricula from graduate students' perspectives: The case of Shiraz University. *Letter on Higher Education*, 15(59), 7-30.
- Sankar, C. S. (2021). Competencies Required of Engineering Students Conducting International Projects. *International Journal of Project Management and Productivity Assessment (IJPMPA)*, 9(2). <https://doi.org/10.4018/IJPMPA.20210701.0a>

- Seifi, E., Ahmadi, A., & Moazzami, M. (2024). Identifying the dimensions and components of the application of new technologies in the fourth generation university. *Management and Educational Perspective*, 5(4), 24-51. <https://doi.org/10.22034/jmep.2024.426783.1282>
- Susanto, T. D., Assani, S., & Chan, C. (2025). Importance of IT self-efficacy towards actual competency, IT usage, and productivity: a case study on university students. *Indonesian Journal of Information Systems*, 7(2), 204-217. <https://doi.org/10.24002/ijis.v7i2.10044>
- Wang, X., & Shen, Y. (2024). Is internationalization abroad a prerequisite for university students' intercultural competence development? *Asian Education and Development Studies*. <https://doi.org/10.1108/AEDS-02-2024-0040>
- Watfa, S. F. E. (2024). Training Program for Improving Nursing Educators' Clinical Teaching Competencies and Its Effect on Nursing Student Achievement. *Journal of Nursing Science Benha University*, 5(1), 438-445. <https://doi.org/10.21608/jnsbu.2024.337825>
- Younesi, J., Alavi, Z. S., Rahimi, R., & Nasiri, Z. S. (2020). Introduction and localization of a research competency questionnaire among postgraduate students. *[Journal Name Missing]*, 41(2), 124-144.